

# РЕШЕНИЕ

№ 34075

гр. София, 17.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в**  
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Владимир Николов**

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7278** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 100 от Закона за държавния служител /ЗДС/.

Образувано е по жалба на Н. Н. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ч., срещу Заповед № 45-01-276 / 02. 07. 2025 г. на главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за временно отстраняване от работа.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила и са допуснати противоречия с материалните разпоредби. Сочи се нарушение на разпоредби от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения / ЗЗЛПСПОИН/. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът – главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, чрез процесуалния си представител, моли съда да остави жалбата без уважение и да постанови решение, с което да потвърди като законосъобразна заповедта за отстраняване от длъжност. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. Иска се прекратяване на делото поради липса на правен интерес у жалбоподателя, тъй като след постановяване на оспорения акт, същият е напуснал работа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Н. Н. Х., е назначен на длъжността началник отдел „Авиационна сигурност в Дирекция „Аеронавигационно осигуряване, летища и авиационна сигурност в Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ /ГД ГВА/.

Със Заповед № 45-01-273 / 02. 07. 2025 г. на главния директор на ГД ГВА е наредено да се образува дисциплинарно дело срещу държавния служител Н. Н. Х..

Със Заповед № 45-01-274 / 02. 07. 2025 г. на председателя на дисциплинарния съвет при ГД ГВА е образувано дисциплинарно дело № 1 / 2025 г. срещу Н. Х..

Със Заповед № 45-01-276 / 02. 07. 2025 г. на главния директор на ГД ГВА Н. Х. е временно отстранен от работа, съгласно чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и образуваното дисциплинарно дело № 1 / 2025 г. срещу него.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 03. 07. 2025г. и е оспорена с жалба вх. № 51-00-128 / 10. 07. 2025 г. чрез ответника до АССГ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

В тази връзка, съдът намира за неоснователно искането на ответника, направено с молба от 25. 07. 2025 г., за прекратяване на делото, поради липсата на правен интерес. Към тази молба е представено (стр. 96) заявление за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие, а към молба от 01. 08. 2025 г. е представена и (стр. 107) Заповед № 45-55-20 / 29. 07. 2025 г. на главния директор на ГД ГВА за прекратяване на служебното правоотношение на Н. Х., считано от 31. 07. 2025 г.

С молба от 18. 08. 2025 г. процесуалния представител на жалбоподателя сочи, че е налице правен интерес от продължаване на делото, тъй като за периода на отстраняването Х. не е получавал възнаграждение, не е бил здравно осигурен и времето не му се зачита за трудов стаж.

В същото време, на основание чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Съдът намира, че в действителност за жалбоподателя продължава да съществува правен интерес от оспорването, тъй като действително за периода на отстраняването държавния служител не получава заплата и не му се зачита за трудов стаж. В същото време, при отмяна на заповедта, същият би възстановил здравните си права и би имал право на обезщетение, поради което за него съществува правен интерес да докаже незаконосъобразността на отстраняването си от работа.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 100, ал. 1 от ЗДСл – главния директор на ГД ГВА, в качеството му на орган по назначаването на заеманата длъжност.

Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, държавният служител може да бъде временно отстранен от работа от органа по назначаването, когато срещу него е образувано дисциплинарно дело.

Като мотив в оспорената заповед е посочено, че временното отстраняване се налага поради необходимостта от осигуряване нормалното протичане на дисциплинарното производство и запазване на обществения интерес, както и с цел да ограничи възможността служителя да повлияе или да попречи на развитието на воденото срещу него дисциплинарно производство с оглед ръководната длъжност, която заема.

Съдът намира така изложените мотиви за незаконосъобразни.

Видно е, че с молба от 16. 07. 2025 г. по делото е приложен сигнал (стр. 41) заведен в деловодствата на държавни институции, включително и до прокуратура, подаден от Н. Х. и от

други служители с твърдения за неправомерни действия и злоупотреба със служебно положение от страна на главния директор на ГД „ГВА“ и ръководството на дирекцията. Сигналът е с поставени входящи номера от 24. 06. 2025 г.

В същото време на 02. 07. 2025 г. е образувано дисциплинарно производство срещу Н. Х. и на същата дата е издадена оспорената в настоящото производство заповед за временното му отстраняване от работа.

Съгласно чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛПСПОИН, забранява се всяка форма на ответни действия спрямо лицата, посочени в чл. 5, имащи характера на репресия и поставящи ги в неблагоприятно положение, както и заплахи или опити за такива действия, включително под формата на временно отстраняване, уволнение или прилагане на друго основание за прекратяване на правоотношението, по което лице полага наемен труд.

Видно от приложеното към молбата от 23. 07. 2025 г. (стр. 72) писмо изх. № КВПС-01-40#8 / 18. 07. 2025 г. на Комисията за защита на личните данни, която на основание чл. 19 от закона е централен орган за външно подаване на сигнали и за защита на лицата, същата е приела, че Н. Х. е лице по чл. 5 от закона и има правото на защита при условията и реда на ЗЗЛПСПОИН.

Безспорно е, че още преди образуването на дисциплинарно производство, Н. Х. е подал сигнал за извършени нарушения от страна на органа по назначаване, поради което спрямо него не може да се предприемат ответни действия от органа, срещу когото е подаден сигнала.

На основание чл. 33, ал. 4 от ЗЗЛПСПОИН, ответните действия по ал. 1, предприети срещу лице по чл. 5 във връзка с подадения сигнал, са недействителни.

Съгласно чл. 40, ал. 2 от ЗЗЛПСПОИН, в случай на съдебен или административноправен процес, в който лице по чл. 5 твърди, че е било обект на ответни действия по чл. 33 и че тези действия са реакция на подаден сигнал или публично оповестяване на информация, лицето, което е предприело увреждащата мярка, следва да докаже, че предприетите ответни действия не са били свързани по никакъв начин с подадения сигнал или публичното оповестяване. Не се смята, че ответното действие е извършено като реакция на подаден от лицето сигнал или публично оповестена информация, когато от преценката на всички обстоятелства може да се направи обоснован извод, че е налице правно основание за прилагането на мярката.

В тази връзка, с определението за насрочване на делото, са дадени изрични указания на ответника да представи доказателства, че предприетите действия не са следствие от подадения от Х. сигнал, но такива не са представени.

В същото време, видно от приложените към писмения отговор на частната жалба доказателства (по адм. д. № 8782/25 г. на ВАС), главния директор на ГД ГВА е прекратил трудовите правоотношения на Д. В., А. Х., П. Л. и П. К., като това са част от лицата, които също са подали сигнали и са посочени в писмото на Комисията за защита на личните данни, които се ползват със защитата по закона.

Съдът намира, че в случая временното отстраняване от работа на жалбоподателя, както и самото дисциплинарно производство, е именно поради подадения от него сигнал и не е мотивирано от никаква друга необходимост.

В същото време, съобразно чл. 33, ал. 4 от ЗЗЛПСПОИН, предприетите от ответника действия по отстраняването му от работа са недействителни, по силата на закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на делото и в съответствие с разпоредбата на чл. 143 от АПК в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, които са в размер на 1000

лева адвокатско възнаграждение, за което са представени доказателства за заплащането му. Въпреки направеното възражение за прекомерност от страна на ответника, съдът намира, че не са налице основания за неговото намаляване, тъй като това е минималния размер по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Н. Х., ЕГН [ЕГН], Заповед № 45-01-276 / 02. 07. 2025 г. на главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за временно отстраняване от работа.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да заплати на Н. Н. Х., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪД

ИЯ: